Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-173
(mr. J.S.W. Holtrop, voorzitter, mr. A.M.T. Wigger, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, leden en mr. A.C. Bek, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 29 mei 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 24 februari 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Bijlage	: Relevante artikelen

Samenvatting

De Bank heeft de persoonsgegevens van Consument geregistreerd in het Intern Verwijzingsregister (IVR) vanwege meerdere op haar rekening ontvangen bedragen die afkomsten waren van fraude en die zij vervolgens heeft overgeboekt aan een derde. Consument heeft gesteld dat de registratie ten onrechte is gedaan en vordert verwijdering hiervan. Daarnaast vordert Consument een schadevergoeding voor de periode dat de Bank haar gegevens in het Incidentenregister en het EVR had geregistreerd. De Commissie oordeelt dat Consument welbewust medewerking aan de transacties heeft verleend en dat de registratie van haar gegevens in het IVR door de Bank terecht is gedaan. De Commissie ziet bovendien geen aanleiding om de registratietermijn te verkorten. De vordering tot schadevergoeding is niet onderbouwd, noch is gebleken dat enige schade is geleden. De Commissie wijst de vorderingen van Consument af.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (hierna: het Reglement) en op basis van de volgende stukken inclusief bijlagen:

- de door Consument ingediende klacht;
- het verweerschrift van de Bank;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van de Bank.

De Commissie stelt vast dat Consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor niet-bindend.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 4 december 2019 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat bij de beoordeling van dit geschil uit van de volgende feiten:

2.1 Consument hield sinds juli 2015 een betaalrekening aan bij de Bank (hierna: de Betaalrekening) ten behoeve waarvan zij over een bankpas en bijbehorende pincode beschikte. Consument hield ook een betaalrekening aan bij een andere bank (hierna: Bank 2).

2.2 Op 25 september 2018 heeft Consument de limiet van haar bankpas van de Bank verhoogd van € 500,00 naar € 4.500,00.

2.3 Na de verhoging van de limiet hebben de volgende transacties plaatsgevonden op de Betaalrekening:

a) Op 12 december 2018 is een bedrag van € 3.915,00 op de Betaalrekening bijgeschreven. Consument heeft dezelfde dag twee bedragen, namelijk van € 2.021,99 en € 1.821,99 (totaal € 3.843,98) overgeboekt naar de bankrekening van een derde met een rekeningnummer eindigend op 998.
b) Op 17 december 2018 is een bedrag van € 3.815,00 op de Betaalrekening bijgeschreven. Consument heeft diezelfde dag een bedrag van € 3.471,99 naar de bankrekening van een derde met een rekeningnummer eindigend op 998 overgeboekt.
c) Op 7 januari 2019 is een bedrag van € 2.972,85 op de Betaalrekening bijgeschreven. Consument heeft diezelfde dag een bedrag van € 2.721,99 naar de bankrekening van een derde met een rekeningnummer eindigend op 998 overgeboekt.
d) Op 8 januari 2019 is een bedrag van € 2.475,00 op de Betaalrekening bijgeschreven. Nadat was gebleken dat dit bedrag op onrechtmatige wijze was verkregen van een Belgische volleybalclub door middel van zogenoemde CEO-fraude, heeft de Bank de Betaalrekening geblokkeerd. Hierdoor kon Consument, ondanks de pogingen daartoe, geen overboekingen meer verrichten.

2.4 Nadat Consument op 14 januari 2019 tevergeefs heeft geprobeerd bij een pinautomaat een bedrag van € 250,00 op te nemen, is zij naar een kantoor van de Bank gegaan en heeft zij gevraagd waarom de Betaalrekening was geblokkeerd. De Bank heeft een kopie van het gespreksverslag van de bankmedewerker overgelegd, waarin onder meer staat:

> *"(…)*
> *In systeem gekeken voor mevrouw rekening blijkt gebruikt te zijn door criminelen/ zie notitie 10/01/2019 daarom alles geblokkeerd. Mevrouw krijgt een brief. In concord nog geen brief kunnen vinden mevrouw geadviseerd hierop te wachten. Dit gaat zij doen.*

Zij geeft aan wel iemand te hebben leren kennen via internet die geld op haar rekening stort en zij boekt het dan weer door..?? Verder zegt het haar allemaal niets, maar echt heel verbaasd kwam ze nu ook weer niet over. (…)"

2.5 De Bank heeft Consument op 14 januari 2019 per brief geïnformeerd dat het bedrag van € 2.475,00 dat op 8 januari 2019 (zie hiervoor 2.3 onder d) was bijgeschreven, afkomstig was van fraude en dat de benadeelde partij hiervan aangifte heeft gedaan. De Bank heeft Consument medegedeeld dat zij de overeenkomsten met Consument onmiddellijk zou beëindigen en dat zij de gegevens van Consument heeft geregistreerd in het Intern Verwijzingsregister (IVR), het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (EVR) voor een periode van acht jaar. Consument heeft tweemaal tevergeefs bezwaar ingediend tegen deze registraties.

2.6 Op 6 maart 2019 heeft Consument bij de politie aangifte van fraude gedaan. In het proces-verbaal van de aangifte staat onder meer:

"(…)
Ik heb een bankrekening bij de ABN Amro bank met nummer {…256}. Ik ontving op 14 januari 2019 een brief van de ABN Amro, dat ze geen zaken meer met mij gingen doen omdat er op mijn rekening op 8 januari 2019 , 2475 euro was bijgeschreven afkomstig van rekeningnummer {…256}. Dit bedrag was afkomstig van fraude. De bank wilde geen zaken neer met mij doen.
Ik zag vervolgens dat er inderdaad op mijn rekening een bedrag van 2475 euro was bijgeschreven afkomstig van Volleybal club [naam volleybal club] met rekening nummer {…256}. Ik zag ook, dat de bank direct dit bedrag weer van mijn rekening had afgeboekt.
(…)
Echter was er niets op mijn rekening bij gestort. Ik heb hier helemaal niets mee te maken. Ik heb totaal geen idee wie en waarom het bedrag van 2475 euro op mijn rekening is bijgeschreven. Echter heb ik nu twee geblokkeerde rekeningen.
Op uw vraag of ik ooit aan iemand mijn rekening heb door gegeven, kan ik u zeggen aan [naam] Ik heb [naam] leren kennen via Tinder. Hij werkt voor het Amerikaanse leger bij de luchtmobiele brigade.. Wij hebben via whatsapp al contact vanaf juni 2018. [naam] was op dat moment gestationeerd in Nigeria. Ik heb hem al eerder gevraagd om via video whatsapp met elkaar te praten, zodat ik zijn gezicht kon zien. [naam] vertelde mij dan, dat hij een oud mobieltje had en dat dit niet kon. Dat hij geld nodig had om een nieuw mobiel te kopen.

[naam] vroeg mij maandelijks I-tunes kaarten te kopen , afwisselend voor de bedragen van 20 tot 100 euro. [naam] kon hier dan internet gebruik voor kopen. Ik maakte dan een foto van de I-tunes kaart en stuurde hem dan ook de code hierbij. Ik heb regelmatig [naam] gevraagd wanneer hij het geld, waarvoor ik de I-tunes kaarten had gekocht , terug zou krijgen. [naam] vroeg mij dan mijn bankrekening nummer. Ik heb hem alleen mijn ABN rekening doorgegeven.

Ik weet niet zeker of [naam] hier iets mee te maken heeft. Ik heb nu ongeveer 750 euro voor hem uitgegeven aan I-tunes kaarten , maar het geld nog niet terug gehad.
Vandaag, 6 maart vroeg [naam] mij nogmaals I-tunes kaarten te kopen. Ik heb hem verteld dat ik geen geld meer heb."

2.7 Op 31 mei 2019 heeft de Bank Consument per e-mail bericht dat zij de registraties uit het Incidentenregister en het EVR zal verwijderen, omdat niet kon worden vastgesteld dat Consument op de hoogte was van de fraude en medeplegen van de fraude kon niet worden vastgesteld. De registratie in het IVR heeft de Bank onverkort gehandhaafd.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering van Consument

3.1 Consument vordert dat de Bank haar persoonsgegevens uit het IVR verwijdert en vordert schadevergoeding vanwege de (volgens haar) onterechte registratie van haar persoons-gegevens in het Incidentenregister en het EVR gedurende de periode van 14 januari tot 31 mei 2019.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort samengevat, op de volgende grondslag. Consument stelt dat de Bank ten onrechte haar gegevens in het IVR, het Incidentenregister en het EVR heeft geregistreerd en voert hiertoe de volgende argumenten aan:

- Consument heeft een man ontmoet via internet. Zij heeft met hem ongeveer een jaar een relatie gehad. De man heeft haar verteld dat hij de Amerikaanse nationaliteit heeft en voor zijn werk is uitgezonden naar Nigeria. De man vertelde dat hij haar wilde opzoeken. Een vriend van hem zou daarom geld overboeken op de betaalrekening van Consument. Consument moest het geld dan naar de bankrekening van de man in Nigeria overmaken. Omdat zij compleet in de ban van deze man was, deed Consument wat hij vroeg. Consument was zich niet bewust van de frauduleuze praktijken. Toen zij ermee wilde stoppen, chanteerde de man haar. Consument vermoedt dat zij (onbewust) als katvanger is gebruikt, dat haar gegevens zijn ontfutseld en dat zij slachtoffer van fraude is geworden. Consument betwist de notitie van de Bank van 14 januari 2019 met betrekking tot haar bezoek aan het kantoor van de Bank;
- tussen het moment dat Consument de limiet op haar bankpas heeft verhoogd en de frauduleuze transactie(s) zit meer dan drie maanden. Consument betwist dat er een verband is en betwist dat zij profijt heeft gehad van de transacties. Het verschil tussen inkomende en uitgaande bedragen van de transacties is geen financieel voordeel voor Consument, maar zijn slechts bedragen die de man aan haar verschuldigd was voor iTunes aankopen;

- Consument heeft schade geleden doordat zij geen betaalrekening(en) kon aanhouden bij de Bank. Ter zitting heeft zij verklaard dat zij inmiddels bij Bank 2 een reguliere rekening heeft geopend (in tegenstelling tot de convenantrekening). Haar aanvraag voor een credit-card is echter afgewezen;
- de registratieduur van acht jaar in het IVR is niet proportioneel, gezien de voorgaande argumenten.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

Algemeen

4.1 De Bank heeft ter zitting verklaard dat zij Consument in het IVR heeft geregistreerd, omdat zij door de transactie op 8 januari 2019 (zie hiervoor onder 2.3 onder d) betrokken was bij de fraude. Tijdens de klachtprocedure bij Kifid is gebleken dat Consument ook betrokken is geweest bij de frauduleuze transacties van 12 en 17 december 2018 en 7 januari 2019 (zie hiervoor onder 2.3 onder a t/m c). De Bank wil dat deze feiten bij de beoordeling van de klacht van Consument worden betrokken. De transacties zijn nauw met elkaar verbonden en het gaat in alle gevallen om bedragen die afkomstig zijn van fraude, die binnen een relatief korte periode zijn bijgeschreven op de Betaalrekening. Met uitzondering van de laatste transactie zijn alle bedragen grotendeels overgeboekt naar dezelfde bankrekening van een derde met het rekeningnummer eindigend op 998. Daarom zal de Commissie alle transacties bij haar beoordeling betrekken.

4.2 Verder overweegt de Bank de persoonsgegevens van Consument weer in het Incidenten-register en het EVR te registreren. Aangezien de Bank niet daadwerkelijk tot deze registratie is overgegaan, kan en zal de Commissie alleen over de registratie in het IVR oordelen.

4.3 Consument is na de hoorzitting in de gelegenheid gesteld om bewijs aan te leveren dat zij geen financieel voordeel heeft gehad van de transacties, omdat het verschil tussen de inkomende en de overgeboekte bedragen betrekking zou hebben op terugbetaling van geld dat de man die zij via internet had ontmoet aan haar verschuldigd was voor de aankopen van iTunes kaarten. Consument heeft deze bewijzen niet kunnen overleggen.

4.4 Aan de Commissie liggen derhalve de vragen voor of de Bank de persoonsgegevens van Consument ten onrechte in het IVR heeft geregistreerd en of de Bank Consument een schadevergoeding verschuldigd is voor de registraties in het Incidentenregister en het EVR in de periode van 14 januari tot 31 mei 2019. Deze vragen worden in het navolgende afzonderlijk behandeld.

Juridisch kader

4.5 De Gebeurtenissenadministratie en de daaraan gekoppelde IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de Bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven. De Afdeling Veiligheidszaken van de Bank beheert de Gebeurtenissenadministratie en kan deze inzien. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. Opname van persoonsgegevens in het IVR betekent dat ook in de Gebeurtenissen-administratie persoonsgegevens zijn opgenomen.

4.6 De Bank heeft de rechtmatigheid van de verwerking van de persoonsgegevens van Consument onderbouwd met een beroep op de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp). De persoonsgegevens van Consument zijn na de inwerkingtreding van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) op 25 mei 2018 geregistreerd in het IVR. Op de verwerking van de persoonsgegevens van Consument zijn daarom de AVG en de Uitvoeringswet van de AVG (UAVG) van toepassing. De Commissie zal in het navolgende het toetsingskader van de AVG en de UAVG hanteren.

4.7 Volgens artikel 10 AVG in samenhang met artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG is de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens rechtmatig indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (in dit geval de Bank), behalve wanneer de belangen of grondrechten van de betrokkene (in dit geval Consument) zwaarder wegen dan die belangen van in dit geval de Bank. Bovendien mogen persoonsgegevens van strafrechtelijke aard volgens artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b van de UAVG worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die jegens de verwerkingsverantwoordelijke zijn gepleegd.

4.8 Volgens de Hoge Raad geldt bovendien als uitgangspunt voor de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een redelijk vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan (zie hiervoor de uitspraak van de Hoge Raad van 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 te vinden op www.rechtspraak.nl). Dat het gedrag in voldoende mate moet vaststaan vloeit niet voort uit de aard van het register, maar uit de strafrechtelijke aard van de geregistreerde persoonsgegevens (zie Gerechtshof Den Haag 15 december 2015, ECLI:GHDHA:2015:3815 onder 8.2 en Geschillencommissie Kifid 2016-061, te vinden op www.kifid.nl).

4.9 Concreet betekent dit in deze zaak het volgende. In de eerste plaats moet de 'gebeurtenis', dat wil zeggen: de gedragingen, feiten en omstandigheden op grond waarvan de Bank tot registratie is overgegaan, in voldoende mate vaststaan. In de tweede plaats moet de registratie een duidelijk doel dienen en moet de registratie noodzakelijk zijn voor de behartiging van een gerechtvaardigd belang. In de derde plaats moet een belangenafweging plaatsvinden, waarbij met name getoetst dient te worden of de registratie voldoet aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit.

Gebeurtenis en rechtmatigheid registratie

4.10 De Bank heeft de persoonsgegevens van Consument in het IVR geregistreerd omdat Consument volgens haar aan fraude heeft deelgenomen door aan de transacties mee te werken en deze uit te voeren. De Bank heeft middels afschriften uit haar administratie aangetoond dat in totaal vier transacties hebben plaatsgevonden, waarbij iedere keer een bedrag op de Betaalrekening werd bijgeschreven dat door fraude was verkregen van buitenlandse sportclubs. Consument heeft drie van de vier ontvangen bedragen overgeboekt naar een bankrekening van een derde met het rekeningnummer eindigend op 998. Consument heeft van de ontvangen bedragen 2%, 9% en respectievelijk 8,5% zelf gehouden. De Bank heeft de betaalrekening van Consument geblokkeerd en het vierde bedrag dat op de Betaalrekening was bijgeschreven afgeboekt.

4.11 Volgens de Bank heeft Consument in eerste instantie op 14 januari 2019 op het kantoor van de Bank verklaard dat zij een man had ontmoet via internet en dat die geld op haar rekening stortte en dat zij dit dan weer overboekte naar een derde. Consument heeft betwist dat zij dit tegen de bankmedewerker heeft gezegd.

Bij de politie heeft Consument verklaard dat zij, nadat de Betaalrekening was geblokkeerd, zag dat er op 8 januari 2019 een bedrag op haar rekening was bijgeboekt, dat de Bank dit bedrag op dezelfde dag weer had afgeboekt en dat zij totaal geen idee had waarom dit bedrag op haar rekening was bijgeschreven. Deze verklaring is in lijn met wat Consument in de schriftelijke fase van de klachtprocedure bij Kifid heeft gesteld, namelijk dat zij zich van geen kwaad bewust was en zomaar een bedrag op haar rekening gestort kreeg dat dezelfde dag weer was afgeschreven. Ter zitting heeft Consument verklaard dat zij wel haar medewerking aan het overboeken van de bedragen heeft verleend, omdat zij compleet in de ban was van deze man en in een later stadium werd gechanteerd. Consument heeft uiteenlopende en onderling tegenstrijdige verklaringen over de gang van zaken afgelegd. Dit betekent dat zij dus niet de waarheid heeft gesproken, toen zij stelde dat zij van niets wist en dat zij totaal geen idee had waar het geld vandaan kwam. Daarbij komt dat Consument van de overgeboekte bedragen een deel heeft gehouden. Hoewel zij daartoe de gelegenheid heeft gekregen, heeft Consument niet aangetoond dat zij geld van de man tegoed had omdat zij voor hem iTunes kaarten gekocht had, zodat moet worden aangenomen dat Consument van die drie uitgevoerde frauduleuze transacties voordeel heeft genoten.

4.12 De conclusie uit het bovenstaande is dat Consument welbewust en in haar eigen financiële belang medewerking aan de transacties heeft verleend. Dat betekent dat Consument aan de oplichting van derden (de CEO-fraudes) heeft deelgenomen. De Commissie merkt op dat Consument ook niet heeft betwist dat zij haar medewerking heeft verleend. Zij heeft slechts aangevoerd dat zij aan de fraude heeft meegewerkt, omdat zij naar eigen zeggen verliefd was op de man. Dat zij door die man zou zijn gechanteerd, is slechts gesteld, maar in het geheel niet onderbouwd. De gebeurtenis die de registratie rechtvaardigt, namelijk het medeplegen van fraude, staat daarmee vast.

4.13 De Commissie is van oordeel dat de Bank een gerechtvaardigd doel heeft om de persoons-gegevens van Consument in het IVR te registreren. De Bank heeft de persoons-gegevens van Consument geregistreerd om te voorkomen dat de integriteit van de Bank of de hele financiële sector wordt geschaad. De Bank heeft terecht gesteld dat door de fraudes waaraan Consument heeft deelgenomen het integriteitsrisico een onaanvaardbare vorm heeft aangenomen, waardoor de Bank genoodzaakt was de relatie op te zeggen en de persoonsgegevens van Consument te registreren.

Proportionaliteit

4.14 De Commissie is van oordeel dat het belang van de Bank bij registratie van de gegevens van Consument in het IVR zwaarder weegt dan het mogelijk nadelige effect dat de registratie voor Consument heeft. Daarbij is van belang dat de registratie in het IVR zuiver intern is. De registratie heeft tot gevolg dat Consument niet langer gebruik kan maken van de diensten van de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt.

Financiële instellingen die geen deel uitmaken van deze groep, hebben geen toegang tot de persoonsgegevens van Consument in het IVR. Consument wordt dus niet belemmerd in haar mogelijkheden om met een andere financiële instelling een bancaire relatie aan te gaan. Consument heeft overigens ter zitting verklaard dat zij inmiddels een betaalrekening bij Bank 2 heeft afgesloten.

4.15 Tot slot is wat betreft de duur van de registratie niet gebleken van omstandigheden die tot de conclusie leiden dat de duur van acht jaar buiten proportie is. Gelet hierop is de Commissie van oordeel dat Consument niet disproportioneel in haar belangen wordt geraakt door de interne registratie van haar persoonsgegevens voor de duur van acht jaar.

Schade door registratie in het Incidentenregister en het EVR

4.16 Consument heeft schadevergoeding gevorderd voor de in haar ogen onterechte, en door de Bank inmiddels ongedaan gemaakte, registraties van haar persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR. De Bank heeft dit gemotiveerd betwist.

4.17 Consument heeft naar het oordeel van de Commissie niet, althans niet deugdelijk, onderbouwd en bewezen dat zij enige schade heeft geleden door de registratie van haar persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR, noch waarom de Bank voor deze eventuele schade aansprakelijk zou zijn.

Conclusie

4.18 De Commissie concludeert dat is voldaan aan de vereisten van de artikelen van de AVG en UAVG, waardoor de Bank de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het IVR mag handhaven voor een periode van acht jaar. De Commissie ziet geen aanknopingspunten de registratieduur te verkorten. Verder is er geen grond om te oordelen dat de Bank schadevergoeding aan Consument moet betalen, vanwege de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het EVR gedurende de periode tussen 14 januari en 31 mei 2019. De klacht van Consument is ongegrond en haar vorderingen zullen daarom worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vorderingen af.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

BIJLAGE

Relevante artikelen uit de Algemene Verordening Gegevensbescherming

Artikel 5
Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens
1. Persoonsgegevens moeten:
a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);
b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);
c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);
e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking”);
f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid”).

Artikel 6

Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(…)

e) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10

Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

2. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

a. (…)

b) ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.